

“Rõ ràng đây là lần đầu đến Nhật nhưng em lại cứ có cảm giác quen thuộc”

Hôm bay sang Nhật, vì chưa có kinh nghiệm nên em để hết áo ấm vào hành lý kí gửi chứ không cầm theo. Bay được khoảng 1, 2 tiếng thì em bắt đầu thấy hơi lạnh. Có lẽ là càng bay về phía vùng có vĩ độ cao hơn thì nhiệt độ sẽ giảm đi. Trên máy bay hành khách được phát chăn. Đã đắp chăn rồi mà em vẫn không thấy hết rét. Thật may có chị tiếp viên người Nhật tinh ý nhận ra. Chị tới hỏi thăm và sau đó mang thêm chăn cùng với một cốc trà gừng ấm cho em. Dường như chưa đến Nhật nhưng đã cảm nhận sự chu đáo của người Nhật rồi.

Lúc xuống đến sân bay Haneda nhìn đâu cũng mang cảm giác sạch sẽ. Mọi người xung quanh đi lại rất nhanh. Rõ ràng đây là lần đầu đến Nhật nhưng em lại cứ có cảm giác quen thuộc. Có thể do đã dạy giáo trình IRODORI, nhìn thuộc các hình minh họa, biển hiệu trong đó, nên lúc nhìn ở ngoài đời thật thì thấy thân quen sao ấy.





Thời gian biểu của bốn tuần tập huấn

Trong khóa tập huấn, em học từ 9 rưỡi sáng đến 12 rưỡi, sau đó nghỉ trưa, buổi chiều bắt đầu từ 1:40 đến khoảng 5 giờ. Buổi tối về phòng làm bài nghiệm thu, bài phát biểu và các bài tập về nhà khác.

Vậy nên từ thứ hai đến thứ Sáu khá bận rộn. Hai ngày cuối tuần không có giờ học, mọi người có thể nghỉ ngơi hoặc tranh thủ thăm thú đây đó. Vào tuần đầu tiên, có lẽ do chưa hợp khí hậu nên em thấy hơi mệt. Mới đầu hơi dẫn đo nhưng em đã chọn ra ngoài trải nghiệm thay vì ở lại trong phòng. Em chỉ nghĩ là phải dành các cuối tuần để đi cho biết đây biết đó thì chuyến tập huấn mới có ý nghĩa. Vậy nên từ tối thứ Sáu em đã sắp sẵn đồ dùng, quần áo để sáng thứ bảy có thể sẵn sàng lên đường.

Ngày hôm đầu tiên mới đến, các thầy cô ở quỹ đã phát cho người tham gia tập huấn bản đồ Saitama. Trong bản đồ đánh dấu những điểm tham quan nổi bật như bảo tàng. Em đã đi thăm hầu hết các bảo tàng trong bản đồ như bảo tàng đường sắt, bảo tàng búp bê, bảo tàng bonsai, v.v...

Có một điểm nữa là bảo tàng thường sẽ giảm giá vé cho học sinh sinh viên. Như em có thể nghiên cứu sinh do quỹ cấp thì tùy từng chỗ cũng được giảm nửa giá vé.



Rắc rối với dây sạc máy tính

Trong chuyến tập huấn, có một rắc rối nhỏ là dây sạc máy tính em mang sang là chân tròn mà ổ cắm ở Nhật lại là chân dẹt. Em đang lo không thể dùng máy tính thì được mọi người chỉ là có thể mua ổ cắm chuyển đổi.

Khi em đến cửa hàng (ở Nhật nơi này được gọi là home center) và nói với nhân viên là em đang tìm ổ cắm chuyển đổi, nhân viên cửa hàng đã gọi nhân viên kĩ thuật tới để hỗ trợ.

Nhân viên kĩ thuật cẩn thận hỏi em đến từ đâu, sau đó họ tìm cho em trong danh sách loại ổ cắm phù hợp với tiêu chuẩn kĩ thuật của Việt Nam. Trước khi thanh toán họ còn thử để chắc chắn là ổ cắm vào điện.

Từ những trải nghiệm như thế, em thấy chỉ cần trang bị năng lực hội thoại căn bản cần thiết trong đời sống như tìm đường, hay hỏi mua đồ v.v... cuộc sống sinh hoạt tại Nhật sẽ thuận tiện hơn nhiều. Sau chuyến tập huấn, em cũng chia sẻ như thế với các bạn học viên của mình.



Có thể bạn muốn biết

Nhiều người quan tâm đến khóa tập huấn tại Nhật Bản thường đặt câu hỏi là người tham gia sẽ được hỗ trợ những gì khi đi tập huấn. Bạn có thể chia sẻ một chút thông tin không?

Em đã được hỗ trợ vé máy bay hai chiều, phòng nghỉ và chi phí ăn uống trong thời gian tập huấn. Cụ thể thì, phòng ở là phòng 1 người trong tòa nhà khách của Trung tâm tiếng Nhật quốc tế. Em được phát thẻ nghiên cứu sinh, có thể dùng thẻ đó để mua phiếu ăn và bánh kẹo, v.v. tại nhà ăn. Chi tiêu khá thoải mái, thậm chí là đến tận lúc về em còn chưa dùng hết số tiền được tích sẵn trong thẻ đó.

Trung tâm tiếng Nhật quốc tế nơi tổ chức tập huấn ở rất gần ga tàu, chỉ khoảng 6 đến 7 phút đi bộ thôi. Cách trung tâm 3, 4 phút đi bộ là trung tâm mua sắm aeon. Các cửa hàng bán sách bookoff, tsutaya cũng rất gần đó. Nhìn chung đi lại, hay mua sắm đều rất tiện lợi.

Lưu ý: Thông tin về các khoản hỗ trợ có thể thay đổi.
https://www.jpfi.go.jp/j/urawa/trnng_t/project.html



Bạn chia sẻ rằng mình rất đồng cảm với nhân vật Xuân trong "Xuân đến Nhật Bản" phải không nhỉ.

Trong khóa tập huấn, em cũng được các cô giới thiệu về chương trình HIKIDASU NIHONGO. Em thấy rất đồng cảm với chị Xuân. Xem Xuân đến Nhật Bản, cảm thấy như hình ảnh của mình cũng ở trong đó.

Như ở trong tập đầu tiên, lúc chị Xuân bay từ Việt Nam sang Nhật. Chị Xuân muốn trò chuyện nhiều hơn với chị Ota và anh Rei nhưng lại không biết nên nói gì. Cũng giống như em lúc mới sang và được người phụ trách của Quỹ ra đón. Lúc ở trên xe buýt, em chỉ nghe mọi người nói chuyện thôi và không biết nên tham gia vào cuộc hội thoại thế nào.

Xem HIKIDASU NIHONGO xong thì em ước là giá mà mình biết đến chương trình sớm hơn. Vì lúc ấy không phải do tiếng mình kém mà là do mình chưa phát huy được những gì mình đã được học.

Có
thể
bạn
muốn
biết



<https://www.hikidasu.jpf.go.jp/jp/corner/drama/01/>
*Xuân đến Nhật Bản! là một tiểu mục trong chương trình truyền hình học tiếng Nhật HIKIDASU NIHONGO (Phát huy tiếng Nhật của bạn) do Quỹ Giao lưu Quốc tế Nhật Bản xây dựng.